

[Socialministeren.]

talte om udgifterne. Ifølge det lovforslag, jeg har fremsat, skal en trediedel af udgifterne bæres af den fælleskommunale udligningsfond. Jeg forstod på det ærede medlem, at ifølge det lovforslag, det ærede medlem tidligere har fremsat, skulle en trediedel bæres af staten og en trediedel af den fælleskommunale udligningsfond. Andre ordførere har været inde på, at skolebespisning burde være en rent kommunal opgave. Jeg beder derfor om, at man nu alligevel fortsætter på en sådan måde, at en trediedel af udgiften afholdes af den fælleskommunale udligningsfond.

Jeg forstod også på det ærede medlem fru Petra Petersen, at hun ønskede, skolebespisningen skulle være obligatorisk, men andre ærede ordførere ønsker overhovedet ikke at gå med til en lovgivning af den karakter, der her er tale om. Derfor beder jeg om, at man følger den linie, jeg har foreslået.

Man har omtalt Aalborg. Det må vel være, fordi jeg er fra Aalborg, men også for Aalborgs vedkommende er det kommunen, der igangsætter skolebespisningen, og min autoritet overfor kommunalbestyrelsen i Aalborg er sådan set ikke større, end den er overfor andre kommuner. Jeg henstiller til alle kommuner at igangsætte skolebespisning i den udstrækning, loven hjemler ret til.

Det ærede medlem hr. Søren Olesen talte om, at der var børn, som kastede maden bort eller sløsede med maden. Sidst da vi havde udvalgsbehandling om denne lovgivning, blev der foretaget en undersøgelse af spørgsmålet; men det har vist sig, at efterhånden som man har fået det opsyn med skolebespisningen, som det var meningen at have, har der ikke været noget svind af nævneværdig betydning. Jeg vil gerne understrege, at ikke eet eneste af de ærede medlemmer må få den opfattelse, at jeg på noget som helst område ville billige, at der blev svinet med maden, med brødet. Netop brødet, det var jo det, vi som børn i høj grad lærte respekt for, og jeg vil også medvirke til, at denne respekt i så stor udstrækning, som jeg får mulighed derfor, indprentes nutidens børn.

Jeg takker for den diskussion, der har været ført, og udtaler håbet om, at vi kan

nå et resultat i det udvalg, der bliver nedsat.

Poul Sørensen: Den højtærede ministers historiske udredning var selvfølgelig interessant som opfriskning, men den gør ikke noget voldsomt indtryk på mig, for det, vi skal diskutere, er, hvorledes forholdene skal være i dag, hvorledes man skal lægge tingene tilrette nu. Den højtærede minister må forstå, at når langt den største del af Danmarks kommuner ikke har indført skolebespisning, er det, fordi dygtige og indsigtfulde folk indenfor alle partier mener, det er unødvendigt at sætte en skolebespisning i gang. Det er den opfattelse, jeg har givet udtryk for, og jeg beder den højtærede minister forstå, at således er det; det er det resultat, der foreligger. Derfor drog jeg spørgsmålet frem for at få det klart belyst. Så kommer den højtærede minister altså her i dag og siger, at efter den påvirkning, man har kunnet øve ude i kommunerne — altså også de socialdemokratisk styrede kommuner, som den højtærede minister har haft adgang til at tale med — viser det sig, at ti nye kommuner, der er kommet til, har valgt mælken som eneste form for skolebespisning. Så melder sig det spørgsmål, som det kunne være nyttigt at få besvaret fra regeringens side: Når vi nu har fået gennemført en lov om skolebespisning, hvori mælken har været et overordentlig vigtigt led, mener regeringen så, det er rimeligt at slå denne overordentlig gavnlige og nyttige form for skolebespisning, som ydelse af mælk er, ud af hænderne på de kommunalbestyrelser, der ønsker at anvende denne form? Jeg synes, det er et så vigtigt spørgsmål, et så vigtigt område, at en sådan ændring kræver en nærmere begrundelse fra den højtærede ministers side. Jeg vil gerne gå endnu dybere ind på det og sige: det fremgår tydeligt allerede af det materiale, der foreligger, at det ikke er, fordi man vil hindre børnene i at få noget andet, for hvis man går tallene efter, viser det sig, at de steder, hvor madportioner eller mælk stilles til rådighed, er der et meget, meget stort antal børn, som har valgt mælken. Så må det da være ganske uforståeligt — for mig er det det i hvert fald, indtil jeg hører den højtærede ministers forklaring — at